

TAMPEREEN
STEINERKOULU

Vuosikertomus

TAMPEREEN
STEINERKOULUN LUKIO

2025-2026

Lukuvuosi 2025-2026

Ensimmäinen lukuvuoteni Tampereen steinerkoulussa on jo pitkällä. Minkälainen vaikutelma sinulla on koulustamme ja miten olet viihtynyt? Tätä on moni minulta kysynyt lukuvuoden aikana. Minusta koulumme on hyvä paikka oppia ja kasvaa.

Koulussamme opettajat ja muu henkilökunta tekevät työtään ihailtavan vahvalla sitoutumisella. Olen käynyt paljon keskusteluja työntekijöiden kanssa, ja minulle on välittynyt aito kiinnostus ja välittäminen oppilaista. Kun tämä on toiminnan pohjana, sen päälle on hyvä rakentaa hyvää ja turvallista kasvuympäristöä lapselle ja nuorelle. Kotien ja vanhempainyhdistyksen kanssa kehitämme toimivaa kasvatuskumppanuutta. On ollut hyvä tehdä työtä Tampereen steinerkoulussa.

Toimintaamme ohjaavat ja säätelevät opetussuunnitelma, lait, erilaiset suunnitelmat sekä taloudelliset mekanismit, mutta moneen asiaan voimme vaikuttaa. Minkälaisen koulukulttuurin luomme, mitä painotamme pedagogiikassa ja kuinka haluamme kehittää toimintaamme. Kuinka puhumme toisillemme ja onko meillä halu ja kyky rakentaa dialogia.

Yksilön ja yhteisön vastuun ja vapauden suhdetta on pohdittu jo vuosisatoja. Tällä hetkellä yhteiskunnassamme etsimme tämän tasapainoa. Professori Liisa Keltikangas-Järvisen uusin kirja *Itsekkyyden aika* käsittelee ansiokkaasti yltiöyksilöllisen kulttuurin varjopuolia. Yksilöllisen ihanteen jatkuva vahvistuminen ja yksilöllisyyttä korostavan elämäntyylin lisääminen eivät ole lisänneet suoraan psyykkistä hyvinvointia. Äärimmäinen individualismi ei tuokaan sitä yksilöllistä onnea, jota yksilölliseltä ihmiskäsitykseltä toivottiin.

Tampereen steinerkoulussa arvostetaan jokaisen lapsen ja nuoren yksilöllisyyttä ja ainutkertaisuutta. Vaa'an toisella puolella on vahva koulun yhteisöllisyys, mikä näkyy muun muassa näytelmien teossa, erilaisissa tapahtumissa ja rikkaassa juhlakulttuurissa. Yhdessä tekeminen kehittää lasta ja nuorta yksilöllisesti ja yhteisöllisesti. Koen, että koulumme on lapselle ja nuorelle hyvä paikka kasvaa kokonaisvaltaisesti.

Kiitoksia kaikille yhteistyöstä lukuvuoden aikana!

Jari Hildén, rehtori

Kansi: Lukion 1. vuosiluokan oppilastyö
Niila Heikkinen, 10A

Avattu vuosi

Tanssi tuo yhteen 4 • Liikkeessä näkyvä musiikki 8
Toiminnallinen matematiikka 10 • Oppilaasta opettajaksi 12
Hyvää ilta päivää 14 • Mun aivoilla on nälkä 15
Itämerellinen paperimassa 16 • West Side Story ja muut näytelmät 18
Eteenpäin laatupolulla 24 Lucia kolmella kielellä 26
Taloutta tiimeissä 28 • Sydän kädessä 30
Uimassa Jäämeressä 34 • Koulun kokoinen tietovisa 36
Taidesuunnat 39 • Luomutuotannon Wall of Fame 40
Vanhempainyhdistyksen vuosi 42 • Ylioppilaamme 47

tuotanto & taitto

Tampereen steinerkoulu
Miika Kaukinen
Paino: Eräsalon Kirjapaino

tampereensteinerkoulu tampereen_steinerkoulu tampereensteinerkoulu.fi

tampereen_steinerlukio tresteiner

Tanssi tuo yhteen – traditio elää vahvana

Tampereen steinerlukiossa tanssi on paljon enemmän kuin muutaman viikon rutistus ennen Wanhoja.

teksti ja kuvat MIIKA KAUKINEN

Tanssi on osa koulun arkea, juhlia ja yhteisöllisyyttä – ja monelle oppilaalle myös tapa ilmaista itseään ja hengähtää keskellä kiireistä kouluvuotta.

Liikunnanopettaja **Jenni Lamberg** kuvaa tanssia lajiksi, joka kuuluu kaikille ikään, taitotasoon tai taustaan katsomatta.

– Tanssilajeja on monia ja pidän tärkeänä, että jokainen oppilas saa tutustua erilaisiin tanssin muotoihin useamman kerran kouluvuoden aikana, Lamberg sanoo.

Hänen mukaansa tanssin kautta harjoitellaan motorisia taitoja, tilan hahmottamista, rytmiä ja kehonhallintaa – mutta myös itseilmaisua ja läsnäoloa.

Vanhojentanssien kohokohta koittaa, kun vapaat tanssit alkavat. Lukiolaiset taipuvat vuosi vuodelta yllättäviin ja upeisiin biisivalintoihin ja mahtaviin koreografioihin.

– Samalla voi nauttia musiikista ja vapautua monista mieltä kuormittavista asioista.

Steinerlukiossa tanssiperinteet näkyvät erityisesti kahdessa vuodenkohdassa.

Itsenäisyyspäivän tanssit ovat muodostuneet tunnelmalliseksi koko lukion juhlaksi, ja vanhojentanssit helmikuussa ovat monelle yksi lukion odotetuimmista hetkistä. Lamberg muistuttaa, että juhlava pukeutuminen tuo tapahtumiin arvokkuutta, mutta rahankäytön ei tarvitse olla päätä huimaavaa.

– Asun voi tehdä itse, lainata tai ostaa käytettynä – pääasia on yhdessäolo ja hauskanpito.

Toisen vuoden opiskelijat **Hilda** ja **Iina** kertovat, että tanssi on ollut osa heidän polkujaan jo varhaisilta vuosilta.

– Olen siis katsonut vanhojentansseja ihan ekaluokalta asti – meillä steinerissa ne esitetään joka vuosi koko koululle hienossa salissa. Jotenkin olen kasvanut tanssiin, vaikka en sitä harrasta, Iina sanoo.

Hilda puolestaan on tanssinut kolmevuotiaasta lähtien.

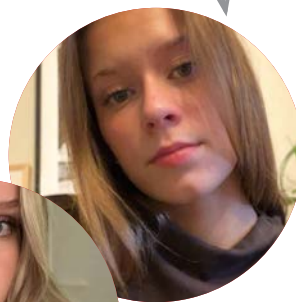
– Balettia, nykytanssia, streettiä, jazztanssia... kaikenlaista. Tanssiessa ajatukset saa pois pästä.

Kummankin mielestä tanssiminen on ollut luontevaa, vaikka paritanssi voi tuoda oman jännityksensä.

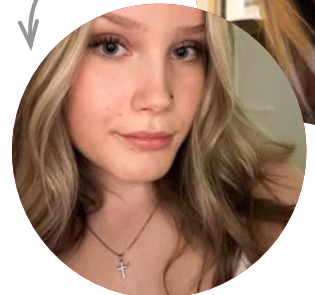
– Onhan siinä se kosketus ja se, että tanssiessa on koko ajan vähän esillä, Iina pohtii.

Hilda ↘

↙ *Iina*

Ysiluokkien ja lukion itsenäisyyspäivän tansseissa nähtiin myös eri kulttuuripiirien tansseja sekä huikea opettajien valmistelema latinotanssin show.

Silti molemmat kuvaavat tunnelmaa rennoksi ja myönteiseksi.
– Koulussa on kiva kavereiden kanssa vähän vaan tanssia, Hilda sanoo.

Wanhojen harjoittelu oli heille erityisen yhteisöllistä.

– Opetettiin oma tanssi sellaisessa sekaporukassa, ja siinä tuli paljon heittäytymisen hetkiä, Hilda kertoo.

Iina lisää, että tanssit tuovat ihmisiä yhteen ja madaltavat kynnystä tutustua uusiin oppilaisiin.

– Se luo sellaista yhteishenkeä, jota ei muuten välttämättä syntyisi. Tanssi näkyy nuorten elämässä myös koulun ulkopuolella – illanvietoissa, festareilla ja sometrendeissä.

– Aina on joku TikTok-tanssi, joka nousee trendiksi, Iina naurahtaa.

Musiikin kuuntelun suhteen tanssitausta vaikuttaa ainakin vähän.

– Kuuntelen paljon erilaista musiikkia, mutta ehkä eniten street-tyylistä, Hilda sanoo.

Lavatanssit eivät vielä houkuttele, vaikka molemmat ovat huomanneet niiden palanneen keskusteluihin. Musiikin puolella illanvieton perusbängerit voivat nuorillakin olla silkkaa hittiputkea aina Katri Helenasta Lea Laveniin. Komiatkin olivat jo komiasti kolmansia UMK:ssa.

Nykyisen lavatanssikulttuurin päihitteettömyyden he näkevät niiden

Aina kun on mahdollista, voi tanssimaan pukeutua näyttävästi ja juhlallisesti. Pukuloistoa Itsenäisyystansseista.

”Tanssiessa voi nauttia musiikista ja vapautua monista mieltä kuormittavista asioista.”

selvänä vahvuutena.

– Kuuluvatko päihheet oikeastaan mihinkään hienompiin juhliin?, Hilda pohtii.

Wanhojen loisto

Wanhojen glamourista opiskelijat puhuvat avoimesti.

– Puku voi maksaa 600 euroa, ja kam-paukset, kynnet ja meikit siihen päälle. Monella menee tonni, Iina sanoo.

Silti päivä oli ikimuistoinen.

– Ihan prinsessapäivä, hän tiivistää.

Vanhojentanssien odottaminen vaikutti jopa koulutusvalintoihin:

– Halusin lukioon, koska täällä on Wanhat, molemmat myöntävät, mutta tietysti korostavat lukion tarjoamia valmiuksia jatko-opintoihin.

Hilda nostaa esiin vielä yhden tärkeän toiveen: lisää miespuolisia tanssijoita.

– Esimerkiksi baletissa heitä tarvitaan oikeasti – *Joutsenlammen* tai *Pähkinänsärkijän* nostoja ei voi tehdä ilman heitä.

Silti tanssi elää ja löytää uusia muotoja. Steinerlukiossa se on ennen kaikkea kohtaamista: musiikin, liikkeen, kulttuurien ja ihmisten välillä. Kulttuurimme perinne jatkaa vahvana jokaisen uuden askeleen mukana aina hihopista balettiin.

Pronssia tanssin koulujenvälisissä

9-luokkalaiset tanssijat **Oona, Aurelia, Maisa ja Elli** nappasivat huhtikuussa hienosti pronssisijan koulujenvälisessä tanssikilpailussa, joka käytiin Kauppi Sports Centerissä.

Tytöt suunnittelivat itse kaiken herkstä koreografiasta aina upeisiin asuhin ja kisalookkiin asti. Ryhmä selvästi nautti esiintyessään runsaslukuisen yleisön edessä

Eurytmian historia ulottuu 1900-luvun alkuun, kun Lory Maier-Smits etsi uutta tanssin muotoa Rudolf Steinerin ajatusten pohjalta.

Eurytmia – liikkeessä näkyvää musiikkia ja puhetta

teksti ja kuvat MIIKA KAUKINEN

Steinerkoulujen tunnusomainen oppiaine, eurytmia, kulkee mukana kaikilla vuosiluokilla. Tampereen steinerkoulun eurytmianopettaja **Liisa Sarasin** avaa, miten monipuolisesta oppimismuodosta on kyse.

Esimerkiksi kolmasluokkalaisten tutustuvat eurytmiassa vanhoihin ammatteihin. Liike ja elävä musiikki kuljettavat oppilaat viljan leikkaamisesta leivän leipomiseen, hevosten hoitamisesta markkinoille ja rakentamiseen.

– Teemme viljasta eletyn matkan. 1-luokalta tutuisista temperamenttihevosista valitaan, mikä heppa vie lyhteet varmasti kotiin, Sarasin kertoo. – Markkinoilla ihmetellään *Mahdottomuuksien kauppaa*, etsitään toisiamme ja lopuksi tanssitaan jenkkää.

Eurytmian tunnit alkavat aina rytmisillä harjoituksilla, jotka kehittävät koordinaatiota, vasemman ja oikean hahmottamista ja ryhmän yhteistä tahtotilaa. – Eurytmia herättää sekä kehon että ryhmän. Kun

yhteinen rytmi löytyy, löytyy myös yhteinen tahtotila.

Sarasin huomaa heti, jos luokassa on uusia oppilaita muista kouluista: kehonhallinta, suunnat ja tilan hahmotus vaativat nimittäin opettelua. Niiden avulla oppilas ei asetu vain tilaan vaan myös itseensä. Eurytmiatunneilla tätä harjoitellaan jatkuvasti.

– Eteen–taakse tai oikea–vasen eivät ole itsestäänselvyksiä.

Musiikin ja liikkeen yhteys vahvistaa rytmittajua. Ylemmillä luokilla harjoitellaan dynamiikkaa ja musiikin laajempia kaaria. Sarasin mainitsee yhdeksäsluokkalaisten *Hebridien laulun*, jossa musiikissa kuuluvat ”aallot”, melodia ja jännite tehdään näkyväksi liikkeessä.

Oppilaiden suhtautuminen vaihtelee iän mukaan. Hahmotusvaikeudet voivat tehdä tunnista haastavan, ja murrosiässä esiintyy iän mukaista torjuntaa. – Huumorilla pääsee pitkälle, Sarasin hymyilee.

Ajattelu, tunne ja tahto

Eurytmiatunneilla puhutellaan ihmissielun kolmea ydinaluetta: ajattelua, tunnetta ja tahtoa. Ajattelu tekee kuvioista ja suunnista ymmärrettäviä, tunne aktivoituu käsieleillä ja tahto vie liikkeen eteenpäin.

Esimerkiksi ysluokkalaisten kolmiokuvioharjoitus havainnollistaa tätä: muodostelmissa jokainen oppilas on tärkeä.

– Kolmio velvoittaa kolmea oppilasta toimimaan yhdessä täsmälleen oikealla hetkellä. Se kehittää aloite- ja yhteistyökykyä ja tilanhahmotusta – taitoja, joita tarvitaan elämässä lähes missä ammatissa tahansa.

Joukko opiskelijoitamme pääsi nauttimaan Steinerfestistä. Lavalla nähtiin mm. Etta (kuvassa bakkärillä). Katso lukion somesta, kuinka tähtiartistit lähettivät terveisiä lukiollemme.

Tanssia Tavastialla – Steinerfest 2025

Alkusyksystä tanssittiin asteen verran villimmin. Vuoden 2025 Steinerfest keräsi lokakuussa steinerlukiolaiset ympäri Suomen Helsinkiin Tavastialle, jossa järjestettiin jo kolmatta kertaa Suomen suurin ikärajaton lukiofestivaali. Illan esiintyjäkattauksessa nähtiin eturivin nimiä: esimerkiksi Etta, Tupe, Ylävire, Coevisto sekä tunnelmallisista live-esiintyksistään tunnettu Pilvet Pilvet.

Pääkaupunkiseudun steinerlukiolaisten lisäksi mukaan saapui runsaasti myös Tampereen steinerlukion opiskelijoita – osa filistelemään ja tanssimaan, osa seuraamaan suosikkiartistejään. Festivaali tunnetaan turvallisen ja päihteettömän ilmapiirin luomisesta, mikä tekee siitä monelle nuorelle ensimmäisen aidosti saavutettavan festarikokemuksen.

Seitsemän kertotaulu muodostaa riittävän pitkään jatkettuna hienon puuvillalan-kaisen 12-kulmion. Kuvassa 2A:n matematiikantunti. Tehtävä oli todella vaikea, mutta oppilaat ja opettaja Hanna Mettälä pitivät hienosti langat käsissään.

Munakennot ja lasihelmet auttavat ekaluokkalaista tekemään yhteen- ja vähennyslaskuja – tällä tunnilla aina lukuun 20 asti. Opettaja Noona Rönkkö jakaa laskutehtävät taululla. Oppilaat ratkaisevat tehtävät vihkoon.

Toiminnallisuus alkuopetuksen matematiikassa

teksti HANNA METTÄLÄ, NOONA RÖNKKÖ

Steinerpedagogisessa alkuopetuksessa matematiikka ei ole vain numeroita paperilla, vaan se on osa lapsen elävää ja kokemuksellista maailmaa. Opetuksemme lähtökohdana on toiminnallisuus, joka puhuttelee ensin lapsen tahdon ja tunteen alueita. Vasta tämän elämyksellisen opetuksen jälkeen asia nostetaan tietoisuuteen eli ajattelun tasolle.

Ensimmäisellä luokalla lukukäsitteitä ei lähestytä abstrakteina merkkeinä, vaan ne etsitään ympäröivästä luonnosta ja lapsen omasta olemuksesta. Oppilas oppii kokemaan luvun laadun ja merkityksen.

Opetellessamme lukua yksi pohditaan, miten maailmassa on vain yksi aurinko, ja jokainen meistä on ainutlaatuinen, yksi ja jakamaton kokonaisuus.

Luvun kaksi taas voimme kokea käsissämme, jaloissamme sekä vuorokauden vaihtelussa yön ja päivän välillä.

Luvut käsitellään liikkumalla ja piirtämällä. Esimerkiksi luku kolme voidaan ensin kulkea luokassa kolmion muodossa, tuntea sen kärjet ja suunnat, ja vasta sitten piirtää se vihkoon. Lukuja harjoitellaan piirtämään myös ilmaan, vierustoverin selkään, varpailta maahan. Näin syntyy aito, kehollinen kokemus luvusta ja sen muodosta.

Lukusuoraa ei vain tarkastella seinällä, vaan sitä eletään toistuvilla rytmeillä. Oppilaat kävelevät ja tömistelevät tai rytmitelevät lukuja edestakaisin, mikä vahvistaa käsitystä numeroiden järjestyksestä ja suunnasta.

Kertotauluun tutustutaan leikin-

Kun joka toista tai kolmatta lukua korostetaan tömistyksellä tai taputuksella, lapsi omaksuu lukusarjat luonnollisena rytminä jo ennen kuin tietää niitä kutsuttavan kertotauluiksi.

omaisesti jo ensimmäisellä luokalla rytmisyyden kautta. Kun joka toista tai kolmatta lukua korostetaan tömistyksellä tai taputuksella, lapsi omaksuu lukusarjat luonnollisena rytminä jo ennen kuin tietää niitä kutsuttavan kertotauluiksi. Laskemisessa on konkreettiset apuvälineet, kuten lasihelmet tai laskunappulat, jotka tekevät luvuista käsin kosketeltavia ja auttavat matematiikan hahmottamisessa.

Geometriaa ja ihmettelyä

Toisella luokalla kertotaulujen opiskelu syvenee rytmisen taputuksen ja liikkeen siivittämänä. Samalla kertotaulujen sisäiset lainalaisuudet tuodaan visuaalisesti näkyviksi tavalla, joka herättää oppilaissa mielenkiinnon ja kokemuk-

sen maailman järjestyksestä.

Yksi keino on lankatähtien muodostaminen. Luokka muodostaa ympyrän, jossa oppilaat edustavat lukuja. Kun ympyrään pingotetaan yhteisesti lankaa tietyn kertotaulun tulosten mukaisesti, syntyy jokaisesta sarjasta oma uniikki geometrinen kuvionsa. Tämä ”matematiikan ihme” tekee rakenteista kauniita ja näkyviä. Sama harjoitus siirretään myöhemmin vihkoon, jossa oppilas opettelee jakamaan ympyrän käsivaraisesti osiin ja yhdistämään siihen kertoja jakolaskut.

Toiminnallinen polku varmistaa, että matematiikka ei jää oppilaalle vieraaksi tai vaikean tuntuiseksi, vaan siitä muodostuu elävä kieli maailman hahmottamiseen ja ymmärtämiseen.

Kuudesluokkalaisten tähtihetki luokan edessä

Oppilas oli tunnin opettajana – vaativa näkökulman vaihdos.

tekstit 6A:n oppilaat, MIIKA KAUKINEN

6A-luokalla nähtiin tänä lukuvuonna uudenlaista rohkeutta, kun opettaja **Sara Wirtanen** antoi muutamalle halukkaalle oppilaalle mahdollisuuden astua hetkeksi hänen saappaisiinsa. Oppilaat pääsivät suunnittelemaan ja pitämään kokonaisen oppitunnin omalle luokalleen. Into levisi nopeasti koko luokkaan.

Projektin kanssa ei pidetä mitään kiirettä vaan sitä jatketaan niin pitkään, että kaikki halukkaat ovat saaneet kokeilla opettajana oloa.

Wirtasen mukaan idea lähti itämään leikkimielisestä keskustelusta, jossa vitsailtiin opettajan syrjäyttämisestä oppilaiden toimesta. Jonkin ajan kuluttua tuli täysin spontaani tilanne. Eräs oppilas sai lennosta mahdollisuuden hypätä opettajan rooliin. Se vahvisti ajatuksen, että tämä voisi olla oppilaille hyvä kokemus.

– Ajattelin, että tämä voisi antaa heille uudenlaisia työkaluja, kehittää

vastuuntuntoa ja avata näkymän siihen, millaista työ on luokan edessä, hän kertoo. – Oppilaat saivat itse valita opettavan aiheen, ja suunnittelu tehtiin yhdessä opettajan sparraamana.

Yhteensä **kolme oppitunnin pitäjää** tarttui tehtävään. He rakensivat oman tuntinsa vaihe vaiheelta, opettivat valitsemastaan aiheesta, ohjasivat työskentelyä ja jopa ratkaisivat luokan esittämiä kysymyksiä. Luokka seurasi opetusta keskittyneenä, ja monet kommentoivat jälkepäin, että oli yllättävän helppoa kuunnella luokkakaveria, joka tiesi selvästi mitä teki. Kaiken aikaa opettaja pyrki pysymään taka-alalla, jotta ”oppilasopettaja” sai rauhassa kokeilla siipiään.

Opettajalla olikin hyvä tilaisuus ihaila oppilaidensa osaamista ja rohkeutta, joka ei tullut yllätyksenä.

– Jännityksestä ja suunnittelutyön hankaluuksista huolimatta jokainen

haastoi itseään ja todella paneutui oppitunnin onnistumiseen. He puhuivat rauhallisesti, auttoivat apua tarvitsevia ystävällisesti ja osaavasti, huolehtivat puheenvuorojen antamisesta ja kaiken kaikkiaan pitivät erinomaiset tunnit.

– Ilahduttavaa oli myös nähdä koko **ryhmän tuki** näille rohkeille tekijöille. Muut oppilaat selvästi halusivat heidän onnistuvan. Tämä jos mikä kertoo hyvästä ryhmähengestä.

Wirtanen toivoo kokemuksen opettaneen muulle ryhmälle, että kannattaa rohkeasti kokeilla uusia asioita. Oppitunnin pitäneille oppilaille kehittyi suunnitteleminen taitoa, sinnikkyyttä, esiintymisvarmuutta, vastuunkantokykyä ja itsetuntemusta.

– On hienoa nähdä, miten oppilaat kasvavat, kun heille antaa siihen aidosti tilaa. Opettajakaan ei jäänyt tyhjin käsin vaan oppilaiden esimerkki antoi paljon uutta pohdittavaa omaan työhön.

Aku →

Pidin historiaa

Hankin materiaalit ja mietin aiheet. Luin materiaalin läpi ja aloin kirjoittamaan. Ongelma oli, että teksti oli liian pitkä ja sitä piti lyhentää. Sitten aloin suunnittelemaan läksyä. Tunti meni hyvin, ja sain tehtyä, mitä suunnittelin. Tunnilla teimme vihkotyön ja läksynä oli kuva sekä pieni pätkä vihkotekstiä. Sain luokan pidettyä hiljaisena.

Jouka →

Opetin kuvaamataittoa

– Valmistelussa piti miettiä mitä tekee, millä tyylillä esim. maalaten, piirtäen tai molempia. Vaikeinta oli päättää, mitä tekee, koska en ollut mihinkään tyytyväinen ja aika loppui. Tunnin alussa jännitti, mutta tiesin, että se olisi hauskaa (niin oletin). Kaikki oli hiljaa ja kuunteli. Oli myös hauskaa, koska minua pyydettiin apuun. Oli mukava auttaa.

Liisa →

Kuvista

Opettaminen oli kivaa. Välillä oli vähän vaikeaa pitää luokka hiljaa, mutta muuten oli helppoa. Se oli jotain uutta. Se oli jännittävää, seistä luokan edessä ja antaa ohjeita.

teksti & kuvat ANNA HANSEN

Iltapäivätoiminta – leikkiä, ulkoilua ja kädentaitoja

Syksy sujui ilttiksessä tutustumisen merkeissä. Joukkoomme saapui uusi ohjaaja Ilona sekä uudet ekaluokkalaiset. Myös allekirjoittanut aloitti uutena vastuujohtajana ilttiksessä. Ulkoilu ja pihaleikit kuuluvat vahvasti ilttiksen toimintaan. Ulkoillaan säällä kuin säällä.

Ilttiksessä ollaan myös askarreltu monenmoista. Ykköset ovat tehneet mm. heijastimia, etanoita, isälle avainpiilon ja puupönlöjä. Pääsiäisenä sormivirkkailtiin ahkerasti tipuja, ja jouluna teimme kaikille tietenkin joulupussukat. Kakkoset ja kolmoset ovat tehneet pehmolelut ja lumiukkoja villalangasta. Isänpäivänä askarreltiin kännykkäkoteloita ja äideille tehtiin taulu.

Kesäkerho pidetään taas perinteisesti kesäkuussa juhannukseen asti ja viikko ennen koulun alkamista elokuussa. Kesäkerho ulkoilee ja puistoilee paljon. Teemme kivoja pihaleikkejä, askartelemme ja tutustumme uusiin kavereihin.

”

Pyrstötähti on sellainen neljän melonin kokoinen ja se on maailman kirkkain tähti.

Dinosaurukset on nisäkkäitä nykyelämässä.

Tanska ja Ranska ei kuulosta samalta maalta.

Älä kysy typeriä, **mun isi** ei asu Helsingissä, se asuu Suomessa.

Orjat ei ole mikään maa, vaan ne oli ne jotka rakensi Egyptin.

Mun **aivoilla** on jo nälkä.

Jos sä et vielä tiennyt, niin mä osaan kattoa **mun sielua**. Sydäntäkin mä osaan kattoa.

Muurahaisten Näsinneula. (Lipputanko itsenäisyyspäivän lipunnostolla)

Puuilossa on maailman kovimmat asiakkaat.

Nouseeko **aurinko** edelleen? Nouseeko se joka hetki?

Ilma on tänään hienompi mitä maa.

Täällä **ropisee** ihan kunnolla, kuin oltais poreammeessa.

Minkä takia **pajunkissoja** kasvaa vielä, vaikka on jo virvottu?

Tiihkö kumpi voittaa, **keinu** vai aita? Keinuu, koska sillä pääsee aidan yli.

Mä en mene kouluun oppimaan, vaan mä meen sinne **vakoilemaan**.

”

Sorminäppäryyden aatelia. Eskarilaisten Meksikonristeistä tuli tänäkin vuonna ihanan värikkäitä.

Itämeri kaikilta kulmiltaan

Tutustuminen Itämereen ja sen rantavaltioihin voi johtaa jopa paperimassan maalaamiseen.

teksti & kuvat ANNIKA HURSTI

Steinerpedagogiikassa opittavaa asiaa lähestytään mahdollisimman monesta näkökulmasta ja monen eri oppiaineen voimin. Viidesluokkalaisten maantiedon jakso oli jälleen totuttuun tapaan erittäin monipuolinen.

Jakson aikana oppilaat tekivät ryhmitöitä Pohjoismaista, Baltian maista ja Itämerestä. Ryhmityöt tehtiin tietokoneilla samalla harjoitellen digitaatioita. Ryhmät esittivät vuoron perään esitelmänsä, ja muut pääsivät tekemään heidän suunnitteleman sivun vihkoihinsa.

Samalla teimme kuvaamataidossa paperimassasta Itämeren alueen karttoja. Osa valitsi Suomen ja osa Pohjoismaat.

Luokkaan kerääntynyttä paperiroskaa silputtiin käsin pieneksi murskaksi ja laitettiin likoamaan vesi-liima-seokseen. Sen jälkeen paperimassa laitettiin paksun pahvin päälle ja lopuksi maalattiin korkeuserot näkyviksi.

Näin luokan kierrätyspaperistakin saatiin aikaan jotain sellaista, mikä jää aarteeksi kotiin vietäväksi – suurin aarre löytynee kuitenkin oppilaiden muistista.

Kolmiulotteinen tila paperilla

Muodolla, valolla ja varjolla saatiin aikaan kaikilta kulmiltaan oikea perspektiivi.

teksti ja kuvat NINA KURKO, MIIKA KAUKINEN

Ysiluokan kuvataiteessa pureudutaan enimmäkseen valoon ja varjoon. Vuoden mittaan harjoittelimme myös kolmiulotteisen tilan piirtämistä mm. taidehistoriassa, kun käsitelimme holveja ja pylväikköjä. Kuvan työ tehtiin paperista taittelemalla, piirtämällä ja maalaamalla. Lopputulos näytti jännän kolmiulotteiselta.

Harjoituksessa oppilaat yhdistivät teknisen tarkkuuden ja luovan ilmaisuuden. Paperista rakennettu muoto toimi pohjana perspektiiviharjoitukselle, jossa jokainen sivu maalattiin huolellisesti huomioiden valon suunta ja varjojen vaikutus.

Erytisen kiinnostavaa oli, että teokset näyttivät perspektiiviltään oikeilta riippumatta siitä, mistä suunnasta niitä katsottiin tai kuvattiin. Työskentely auttoi hahmottamaan tilaa konkreettisesti ja syvensi ymmärrystä siitä, miten kaksiulotteisella pinnalla voidaan luoda vahva kolmiulotteinen vaikutelma.

Sähkömoottori omissa käsissä

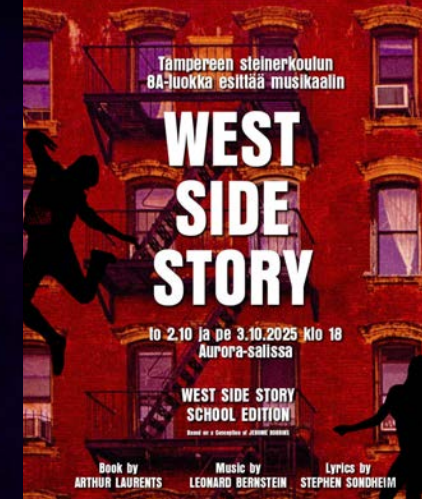
teksti ILKKA FRANSSILA-SIITONEN

Kahdeksannen luokan fysiikan jaksolla perehdyttiin sähkömagnetismiin ja rakennettiin toimiva sähkömoottori.

Työ edellytti suurta tarkkuutta ja huolellisuutta. Sen yhteydessä tutustuttiin käytännössä moniin sähkötekniikan perusteisiin, opittiin juottamaan ja käyttämään hieman sähkömittariakin.

Ryhmä oppilaita opetteli sähkömoottorin valmistamisen ensin opettajan johdolla ja opetti asian sitten ansiokaasti luokkatovereilleen.

West Side Story oli ikimuistoisin näytelmäni

teksti LUMI TAMMINEN, 8A

West Side Story oli näytelmän nimi, jota lähtisimme tekemään. Tämä selvisi meille seitsemännen luokan keväällä. Olin hyvin innoissani, mutta samalla jännittynyt. Kun opettaja jo ihan alussa mainitsi pääroolin sopivan minulle, en ikipäivänä olisi uskonut pystyväni siihen.

Noin kuukautta ennen kesälomaa saimme käsikirjoitukset. Aloimme pikkuhiljaa tutustumaan juoneen ja miettimään rooleja. Opettaja oli valinnut minulle yhden päärooleista eli Marian roolin, eikä rooli enää tuntunutkaan niin mahdollottomalta. Olin silti vähän jännittynyt ja mietin mitä tuleman pitäisi.

Kesällä aloin opettelemaan vuorosanoja ja tuntui miltei mahdollottomalta oppia ne kaikki, mutta kovalla työllä opin ne ainakin osittain. Palattuamme kouluun aloimme harjoittelemaan ensin luokassa ja nyt näytelmän teko konkretisoitui! Saliharjoitusten alkaessa yllätyin, kun **huomasin osaavani** vuorosanat tosi hyvin. Nyt olin todella innoissani ja näytelmän teko oli mukana tempaavaa.

Täysipäiväisen harjoittelun alkaessa huomasin, miten raskasta se oikeasti oli. Olin ihan poikki päivän päätteeksi, myös tunteet tulivat hyvin vahvasti pintaan ja välillä teki mieli jopa luovuttaa. Puhuttuani opettajan kanssa hyväksyin sen, että **prosessiin kuuluu myös väsymys**, eikä se haittaa, jos välillä tulee vähän epätoivoinen olo. Voitin kuitenkin nämä tunteeni ja pystyin ponnistamaan itseni ylös.

Huomasin osaavani kaikki vuorosanat ja kohtaukset, mutta kyseenalaistin silti osaamiseni. Mietin teinkö jotain väärin, olenko

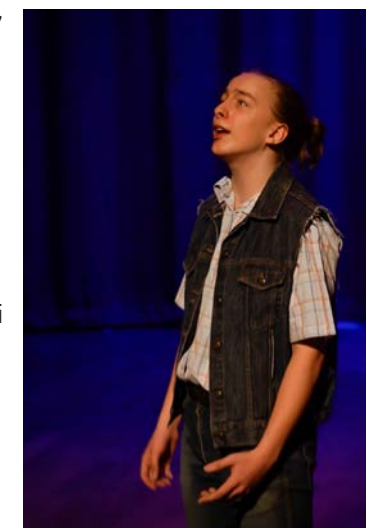
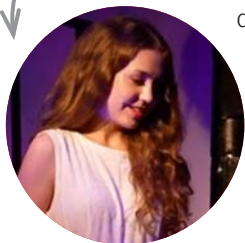
tarpeeksi hyvä ja pystynkö tähän, vaikka yritinkin koko ajan parhaani. Nautin paljon tansseista ja yhteisistä kohtauksista kavereiden kanssa. Kaikkien piti vain puhaltaa yhteen hiileen, niin saisimme mahtavan näytelmän.

Esityspäivät lähestyivät ja jännitys kasvoi. Pitäisi esiintyä lavalla, kaikkien katsottavana. Olimme tehneet niin paljon töitä, että varmasti kaikki olivat jo ihan poikki, mutta samalla oli jo valmiiksi haikea olo, koska kohta kaikki olisi jo ohi.

Ja niin esityspäivä koitti. Koululle saavuttuamme lämmittelimme äänet, puimme roolivaatteet ja teimme kaikki valmistelut. Yleisö alkoi tulla saliin. Minua jännitti kovasti. Tiesin osaavani repliikkini, mutta silti kävin niitä mielessäni läpi. Entä jos ääneni ei kuulu, sanat menee sekaisin tai unohdan ensimmäisen lauseen? Tiesin, että minun **oli vain luotettava** itseäni. Kun astuin lavalle, jännitys ja kaikki muu panikointi vain katosi. Esitys onnistui hienosti. Kun esitys oli ohi ja lopputaputukset alkoivat, tunsin suunnatonta helpotusta, **iloa ja ylpeyttä**. Olin tehnyt sen, ylitin itseni moninkertaisesti!

Näytelmän aikana opin, kuinka paljon voimaa on meidän luokassa ja yhdessä tekemisessä. Kun jokainen teki parhaansa, näytelmästä tuli todella upea. Oli hienoa huomata, miten kaikki meidän työ palkittiin. Minusta tuntuu, että iso halaus opettajalta oli paras kiitos.

Lumi

kuvat MIIKA KAUKINEN

Illusia, kasienin oma käsies

8B toi lavalle satumaailman.

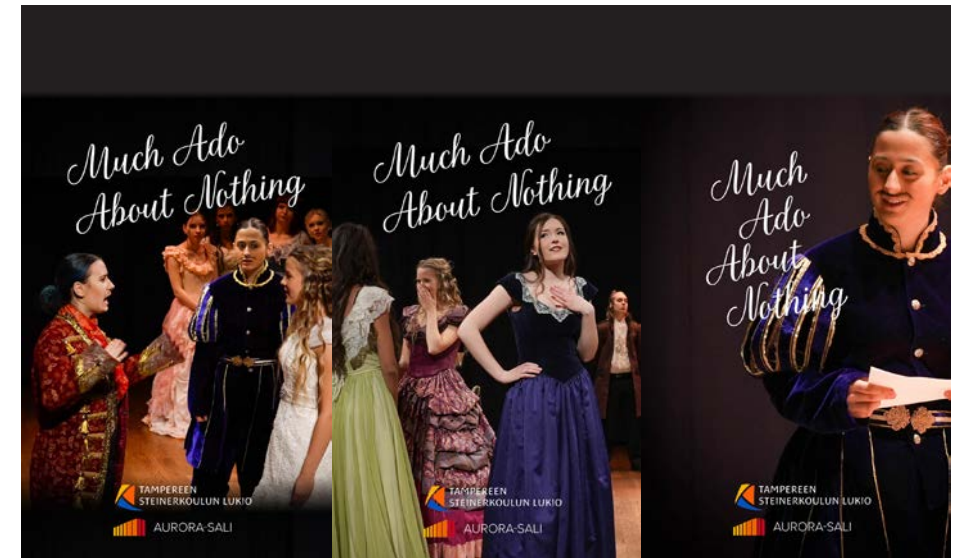
teksti FINA LENTO ja EVE MARKKANEN, 8B

Luokkamme mietti näytelmän aihetta pitkään. Lopulta jostakin tuli inspiraatio kirjoittaa käsikirjoitus itse. Innoittajana näytelmään oli nuortenkirja *Caraval*, jonka mystinen sirkus-tunnelma innosti kaikkia.

Neljän oppilaan tiimi lähti muokkaamaan käsikirjoitusta. Tämä prosessi toi haasteita, välillä epäuskoa ja paljon työtä. Lopputuloksena kuitenkin täysin uniikki näytelmä, joka kertoi tarinaa todellisuuden ja mahdollisuuden väliltä. Samalla se antoi äänen nuorten omille ajatuksille yksinäisyydestä, elämän iloista ja suruista sekä ystävyden merkityksestä.

Olimme aivan innoissamme näytelmän lavasteista ja asuista, koska saimme tehdä niistä täysin omanlaisia. Näytelmän suunnittelu oli ehdottomasti paras asia 8-luokalla, ja valoteknikko **Asmo Haran** kanssa työskentely oli mahtavaa.

Jos vain koskaan kukaan saa tilaisuutta kirjoittaa itse oman näytelmän, suosittelemme sitä kaikille.

kuvat MIIKA KAUKINEN

Paljon melua tyhjästä

teksti LASSE TUORES

Maaliskuussa 2026 lavalla nähty *Much Ado About Nothing* on yksi **William Shakespearen** suosituimmista komedioista, eikä suotta. Siinä on kaikkea sitä, mitä komedialta voidaan odottaa: iloa, rakkautta, nuoruuden intoa, tunteen paloa ja terävää dialogia.

Päähenkilöiden **Benedickin** ja **Beatricen** sanamiikkailu oli vertaansa vailla. Jäi yleisön päätettäväksi kumpi lopulta "voitti" tämän mittalon. Selvää oli, että lukion toisen vuosikurssin opiskelijat suoriutuivat vanhalla englannilla replikoinnista ja tunteen välityksestä upeasti.

Shakespeare ei kuitenkaan olisi Shakespeare, jos komedia olisi pelkästään komedia. **Don John** voidaan ymmärtää eräänlaiseksi **lagon** esiasteeksi. Mies, joka on paha, sen takia, että on paha. Hän toi tähän näytelmään niitä tummia sävyjä, jotka ennakoivat jo tulevia tragedioita, joita Shakespeare kirjoitti tietyssä vaiheessa urallaan.

"In Shakespeare there is at work more than a single human personality - there is at work, the spirit of his century, and with it the spirit of the whole of human evolution."

Rudolf Steiner

En minä, et sinä vaan me!

teksti ANNE MAIJA TASKINEN

5A-luokan näytelmässä *Viidakko-kirja* oli oppilailla rohkeutta hypätä tuntemattomaan rooliin ja luoda se persoonalliseksi taideteokseksi.

Viidakkokirjan tarina vei meidät keväällä 2026 rohkeuden, ystävyys- ja seikkailujen pariin mukaansa tempaavan musiikin ja rytmien kera.

Esiytyöskentely vahvisti oppilaiden itseilmaisua, tunnetaitoja ja yhteistyökykyä sekä tarjosi mahdollisuuksia oppia vastuun kantamista, kuuntelemista ja toisen huomioon ottamista.

Viidakkokirja on Rudyard Kiplingin teokseen pohjautuva näytelmä, jonka on suomentanut Helmi Kron.

Ihan hölmöläisten tarinoita

teksti ANNIKA HURSTI

5B:n näytelmässä seikkailtiin kolmen eri pienoisenäytelmän parissa, jotka sijoittuivat Hölmöläisten kylään. Ensimmäinen näytelmä kertoi minkälaisia kummelluksia syntyy, kun talvi yllättää Hölmöläin kylän asukkaat.

Toisessa näytelmässä seurattiin millä oudoillakin tavoilla kuusipuu saadaan omanlaatuisiksi joulukuuseksi, tai vaikkapa vappukuuseksi.

Kolmas näytelmä kertoi perinteisen Hölmöläissadun tapaan, miten jouluksi saataisiin lisää toivottua valoa tuvan sisälle asti.

5B luokan hölmöilyt johdattivat koulun väkeä ja yleisöä astetta hilpeämpään joulun aikaan 2025.

Tulipa tehtyä Aika Matka!

Vuotuinen abinäytelmämme oli jälleen komediaa parhaasta päästä. Tänä vuonna tarina kertoi, että elektroni-insinööri Kuuppa oli erehtynyt paikasta ja yritti patentoida aikakoneettaan terveyskeskuksessa.

Samaan aikaan Tyyne ja Aino toivat Aunea muistitesteihin. Lääkäriä odotellessa Aune piipahti vessaan, mutta erehtyi ovesta ja astui aikakoneeseen.

Tyyne ja Aino ryntäsivät perään, mutta sotkeutuivatkin historian

käännekohtiin. Näimme mm. Hitlerin ja Stalinin jakamassa Eurooppaa, Shakespearen jännittävän kulisseissa ja Kolumbuksen etsimässä tietä Barcelonaan. Näytelmän ohjasivat abiturientimme **Liliana Bukk** ja **Simri Kokkonen**

Oikeasti aikakoneen lavalle rakensivat kiinteistöpäällikkö **Pete Lukkala** ja esitystekniikan taitaja **Asmo Hara**. Aikakone sisälsi tehokkaan savukoneen, ledilampun, 50 metriä teräsputkea, kaksi saranaa, teatteritason, vaneria, hissinnappulat ja useita metrejä ledinauhaa.

Tyyne ja Aino käväisivät myös dinosaurusten ajassa etsiessään Aunea historian eri ajanjaksoilta.

Aikakoneen toimintaa kontrolloitiin Aurora-salin teknisestä tilasta.

Eteenpäin laatupolulla

teksti ANU KALLIOKOSKI, kuva MIIKA KAUKINEN

Koulussamme on käytetty **Polkuja laatuun -menetelmää** vuodesta 2014 alkaen. Aluksi toiminta oli lähes kokonaan vapaaehtoistyön varassa ja mukana oli paljon huoltajia. Koulullamme kävi pari kertaa vuodessa Wege zur Qualität -säätien kouluttaja ohjaamassa meitä WzQ-laatu-menetelmän 12 kentän näkökulmiin. Pikkuhiljaa laatutyö saatiin juurrutettua paremmin arkeen ja hallintoon valitsemalla kouluun laatutyötä tekevät työntekijät, jotka hallintoryhmän ohjauksessa ovat vieneet lukuvuosittain eteenpäin koulun valitsemia kehityskohtia.

Laatutyössä on muun muassa rakennettu itsearviointikulttuuria, kehitetty huoltajille mahdollisuuksia palautteen antamiseen, rakennettu tehtäville ja työryhmille tehtäväkuvia sekä toteutettu työntekijöille yhteistyökeskustelut, joissa he ovat voineet tuoda esiin näkemyksiään työyhteisöstä ja pohtia omaa mahdollisuuttaan vaikuttaa yhteisöön rakentavasti. Monena lukuvuonna on järjestetty WzQ-menetelmään perehdyttävä sisäinen koulutus hallinnon avaintehtävissä toimiville. Tänä vuonna tuore rehtorimme Jari Hildén on tutustunut kenttien tarjoamiin näkökulmiin ja työkaluihin.

WzQ-menetelmässä organisaatiot luovat itse omaa polkuaan laadun kehittämiseksi kenttien tarjoamien suuntaviivojen ja työkalujen avulla. Työ ei tule koskaan valmiiksi, mutta menetelmästä voi ammentaa loputtomasti inspiraatiota ja konkretiaa. Kun yhteisö sitoutuu työhön, askeleet polulla etenevät, ripeämmin tai rauhallisemmin, mutta kuitenkin vääjäämättä kohti yhteistä päämäärää.

Steinerkoulun henkilökuntaa kuulemassa Ekvalitan yhdenvertaisuusasiantuntijoita antirasistisesta työtteesta.

teksti ja kuvat MIIKA KAUKINEN

Puhumassa syrjimättömyyden puolesta

Kaikenlainen syrjintä on kouluissakin kielletty, mutta...

Ekvalitan yhdenvertaisuusasiantuntijat **Eerika Ströömi** ja **Virve Savoila** johdattivat kuulijat tutustumaan oman ajattelunsa rakenteisiin. He kävivät huhtikuussa 2026 kouluttamassa sekä opiskelijoita että henkilökuntaa antirasistiseen kohtaamiseen ja työtteeseen.

Meillä kaikilla on **oletuksia** elämästä ja ihmisistä, eikä oletuksista välttämättä pääse eroon, ellei niitä huomaa. Eerikan ja Virven mukaan se on inhimillistä ja koko elämämme ajan rakentunutta normistoa.

– Toivomme, että huomaisimme, milloin käytämme oletuksia, joka eivät välttämättä ole totta, he painottavat.

On kyse **rasismista**, kun ihminen tai ryhmä arvotetaan toista alemmas. Perusteena voi olla etninen alkuperä, ihonväri, kansalaisuus, kulttuuri, äidinkieli tai uskonto. Koulutuksen esimerkeissä syvennyttiin rakenteellisen ja vuorovaikutuksessa ilmenevän rasmin estämiseen ja jopa sisäistetyn rasmin havainnointiin.

– **Vuorovaikutuksessa** rasismi on haukkumasanoja tai rasistisia

vitsejä. Tämä ilmenemismuoto on ehkä helpoin tunnistaa ja siihen voi olla helpompi puuttua kuin muihin rasmin muotoihin. Myös mikroaggressiot liittyvät tähän. Jos esimerkiksi ruskealta ihmiseltä kysytään, että ”Mistä olet kotoisin?”, osoitetaan jo kysymyksellä, että toinen on toisentalainen, eikä sovi maamme normiin. Jos tämä toistuu koko ajan, niin onhan siinä ihmisellä aika ulkopuolinen olo, Savoila kertoo.

– ”Vitsi sä puhut hyvää suomea!” on kehu, mutta sen taustalla on ajatus siitä, että ruskean ihmisen äidinkieli ei ole suomi. Mistä me voimme tietää, mikä hänen äidinkielensä on? Se voi olla suomi tai vaikkapa ruotsi. Pahimmillaan rasismia kokeva ihmisen **sisäistää** käsityksen itsestään muita huonompana, mikä puolestaan voi vaikuttaa hänen ajatuksiinsa omasta potentiaalistaan ja vaikkapa kouluttautumismahdollisuuksiinsa, Ströömi sanoo.

Eli kohtaammehan kaikki ihmiset sellaisina kuin he ovat, eikä sellaisina kuin olemme tottuneet oletta-

3B-luokka esitti joulukuussa Lucia-kulkueen. Oppilaat osasivat ulkoa Lucian tarinan italiaksi, ruotsiksi ja suomeksi.

Lucia-kulkue kolmella kielellä

Quando ero una ragazzina, ho pensato di cominciare ad aiutare i poveri nel nostro villaggio. Questo era il mio sogno, che ha portato per me e per gli altri la gioia. Auguro a tutti buona fortuna e grande gioia e luce. Siate come una candela l'uno all'altro e badate al prossimo.

När jag var en ung flicka ville jag börja hjälpa fattiga människor i vår by. Det var min dröm, som gav glädje åt mig och andra. Jag önskar er stor lycka och glädje, njut av mitt ljus. Var som ljus till varandra och ta hand om människor omkring er.

Kun olin nuori tyttö, ajattelin ryhtyä auttamaan köyhiä kylässämme. Se oli minun unelmani, joka toi iloa minulle ja toisille. Toivon teille kaikille onnea ja iloa suurta sekä valoani. Olkaa kuin kynttilä toisillenne ja huolehtikaa lähimmäisistänne ympärillänne.

"Anteeks, anteeks, lattia lainehtii maalista"

4B-luokka järjesti siistijä-tiimillemme ikimuistaisen aprillipäivän. Iltavuorolla oli luokan ovelta viesti välittömän maalikatastrofin uhasta.

Ammattilaiset tietysti

menivät ennakkoluo-ttomasti ottamaan vastaan tilannetta, mutta jännite onneksi laukesi taululla odottavaan tekstiin: Aprillia!

Lampaanvillan matka kauniiksi paimenpussiksi

teksti JENNI KUIVAJÄRVI

Kolmannella luokalla tutustutaan vanhanajan elämään ja työtapoihin.

Niin myös käsityötunneilla vuoden työ aloitettiin tuoksuvaan, rasvaiseen lampaanvillaan tutustumalla ja sitä karstaamalla. Karstasta villasta kieputettiin kehru-kepillä lankaa, jota puisen kehikon loimilankoihin pujottelemalla saatiin aikaiseksi kauniit, käyttökelpoiset paimenpussit. Kunhan vuorikankaat, nyörit ja viimeistelyt olivat valmiit, annettiin valmistuneen työn kunniaksi luokassa raikuvat ablodit!

Kun keväällä kaikkien pussit olivat valmiit, teimme eväretken lähiseudulle, eväät tietenkin itse tehdyssä laukussa ylpeästi kantaen.

Näin hienoja paimenpusseja saatiin aikaan vanhanajan menetelmin.

karstausta

langaksi

kerälle

punonta

ompelu

valmis

Sydämen tutkiminen oli monelle opiskelijalle innostava kokemus – ja samalla konkreettinen esimerkki siitä, miten tiede yhdistää havainnot, rakenteet ja toiminnan ymmärrettäväksi kokonaisuudeksi.

Sydän kädessä – biologiaa konkreettisimmillaan

teksti ja kuvat MIIKA KAUKINEN

Biologian tunnilla lukion toisen vuosikurssin opiskelijoille ihmiskeho ei jäänyt kirjojen sivuille tai kaavioihin. Ihmisen ilmiöt -teemajaksolla perehdyttiin verenkiertoon ja hapenkuljetukseen preparointityön kautta tutkimalla oikeita lampaan sydämiä. Työskentely teki näkyväksi sen, miten elintärkeä elin on rakennettu ja miten sen rakenne liittyy suoraan sen toimintaan.

Tutkimusmatka tärkeään pumppaamoon

Preparointivälineiden avulla sydäimestä oli mahdollista tunnistaa lihaksikas sydänseinä, kammiot ja eteiset sekä tärkeimmät verisuonet. Aortta erottui paksuseinäisenä suonena, joka kuljettaa hapekasta verta sydäimestä muualle kehoon. Sen rinnalla näkyivät sepelvaltimot ja sydänlihasta ravitsevat verisuonet. Rakenteita tarkasteltaessa keskusteltiin myös siitä, miksi sydämen vasen puoli on voimakkaampi ja miten eri osat osallistuvat veren tehokkaaseen kiertoon.

*Kun oikea sydän on
kädessä, ihmiskehon rakenne
ja toiminta avautuvat
aivan uudella tavalla.*

Kun kädessä oli todellinen sydän, myös sen koko, paino ja mittasuhteet konkretisoituivat. Tämä auttoi opiskelijoita hahmottamaan, miten sydän toimii jatkuvasti pumppuna, ja miten pienetkin rakenteelliset muutokset voivat vaikuttaa koko elimistön hapensaantiin.

Tutkivalla asenteella

Samalla purkautui jännitys, joka usein liittyy elävän näköisten näytteiden käsitteelyyn. Tilalle tuli tutkiva asenne. Tunnilla yhdistyivät biologian lisäksi kemian ja fysiikan näkökulmat: veren koostumus, hapen sitoutuminen hemoglobiiniin sekä paine-erot, jotka ohjaavat veren virtausta keuhkojen ja muun kehon välillä. Havainnollinen työskentely tuki syvempää ymmärrystä siitä, miten eri tieteenalat selittävät samaa ilmiötä eri näkökulmista.

Opettaja **Mirjami Hytönen** korostaa tekemisen merkitystä oppimisessa.

– Kun opiskelija itse näkee ja koskee, tieto jää eri tavalla mieleen kuin pelkästään lukemalla.

– Preparointi myös muistuttaa, että ihmisen biologia perustuu samoihin rakenteisiin kuin muilla nisäkkäillä.

Sydämen tutkiminen oli monelle opiskelijalle haastava mutta innostava kokemus – ja samalla konkreettinen esimerkki siitä, miten tiede yhdistää havainnot, rakenteet ja toiminnan ymmärrettäväksi kokonaisuudeksi.

Kielilähettiläs lukiolaisten vieraana

teksti EIIJA HEIKKALA

Lukiossamme vieraili keväällä språkambassadör **Juho Rasa**, joka kohtasi opiskelijoita ja puhui ruotsin kielen merkityksestä omassa elämässään ja tulevaisuuden mahdollisuuksissa. Språkambassadör on valtakunnallinen ohjelma, jossa eri aloilla toimivat nuoret aikuiset vierailevat kouluissa jakamassa kokemuksiaan kielten opiskelusta ja monikielisyydestä. Rasan vierailu toi esiin, miten ruotsin kieli voi avata ovia työelämään, opintoihin ja kansainvälisiin yhteyksiin. Hän puhui myös siitä, miten kielitaito rakentuu arjessa ja miksi rohkeus käyttää kieltä on tärkeämpää kuin täydellisyys.

HS: Suomenruotsalaisilla vahva yliedustus suuryrityksissä

Suomenruotsalaisilla on Suomen suuryrityksissä vahva edustus. Helsingin Sanomien tutkimuksen mukaan Helsingin läänin 50 suurimman yrityksen suomalaisista hallitusjäsentä yli 23 prosenttia puhuu äidinkielenään ruotsia.

Lukemattomia kirjoja luettuna

teksti ja kuvat MIIKA KAUKINEN

Lukemisen teemavuoden tempauksena koulussamme ja lukiossamme pysähdyttiin lukemisen äärelle yhteisissä lukutuokioissa. Ysiluokkalaiset ja lukiolaiset, opettajat sekä ohjaajat ottivat mukaan omat kirjansa ja keskittyivät lukemiseen kymmenen minuutin ajan merkittyjen oppituntien alussa. Tempaus ei ollut hetkellinen kokeilu, vaan lukutuokiot jatkuivat syyslukukauden ja vielä keväällä aina talvilomaan saakka.

Lukeminen oli läsnä sielläkin, missä sitä ei ehkä ensimmäisenä odottaisi.

– Liikunnanopettaja kertoi, kuinka lukion ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat aloittivat futistuntin konkreettisesti istumalla maalin ympärillä kirjat kädessään, äidinkielenopettaja **Pirjo Lehtonen** naurahtaa.

– Yhteinen lukeminen rauhoittaa. Lukeminen luo pohjan kaiken tiedon ymmärtämiselle. Kun lukeminen on osa koulupäivän rakennetta, se tukee myös keskittymiskykyä.

Talvilomapäivien lukuvinkeiksi Lehtonen kokosi ala-aulaan *Säihkyvät*

sanat -kirjavinkkiseinän – täynnä koulun aikuisten kirjavinkkejä ja fiiliksiä nuoruudessa koetun kirjan tiimoilta.

Pieni lukuhetki

Koulussamme toimii kaikki luokat kattava vapaaehtoisten opettajien muodostama lukutoimikunta, jonka koolle-kutsujana toimii erityisopettaja **Sanna Heikkinen**. Toimikunnan idea päivittäisestä lukuhetkestä syntyi yhteistyössä, ja sen tavoitteena on ollut edistää päivittäistä lukemista sekä saada kaikki lukemaan aina pienimmistä oppilaista lukiolaisiin asti. Lukuvuoden päättyessä onkin hyvin todennäköistä, että koulussamme on kaikilla luokka-asteilla luettu poikkeuksellisen paljon.

Perusasteella lukeminen on jo vahva osa opetusta. Yhdestä luokasta löytyy lukupuu, toisessa luokassa luetaan vuoden aikana kaksi yhteistä ja vapaavalintaista kirjaa, kirjastoautossa käydään usein ja luokissa suoritetaan lukudiplomeja. Kirjavinkkausta tehdään paljon myös yli luokkarajojen.

Vasemmalta oikealle: ensin käytiin Puutarhajuhlissa, sitten vietettiin virpoen Palmu-sunnuntaita ja matkattiin Korkeasaareen. Lopuksi päästiin jännittävään Yökylään.

Kokonaan itse tehty nukketatteri

teksti HANNA PENNANEN

Toisen luokan oppilaat valmistivat käsityötunneilla virkatun käsinuken. Työtä tehtiin huolellisesti ja tarkasti, ja niin valmistui oma eläinhahmo. Käsinuket saivat esiintyä oppilaiden ryhmätöinä valmistamissa käsinukketatteriesityksissä.

Oppilaat käsikirjoittivat esitykset itse ja rakensivat myös nukketatterilavasteet ryhmissä. Pitkäjänteinen työ sai arvoisensa päätöksen, kun moni luokka kävi seuraamassa esityksiä aina naapuripäiväkodin viskareista lähtien.

Luokkaorkesteri – jokaista soitinta tarvitaan

teksti SUVI GRANBERG ja ANNAMAIJA KOSKINEN

4. luokkien musiikinopetukseen kuuluu myös luokkaorkesteri. Tavoitteena on soittaa yhdessä erilaisilla soittimilla kunkin oppilaan taitotason mukaisesti. Syksyllä 2025 4A ja 4B pääsivät kokeilemaan orkesterissa soittamista. Luokkaorkesterissa jokainen soittaa jotakin soitinta. Tänä vuonna soittimina olivat Choroï-huilut, viulut, sellot, kontrabasso, kitara ja lyömäsoittimet.

Oppilaat ovat harjaantuneet yhä paremmiksi kuuntelemaan toisiaan sekä seuraamaan orkesterin johtajaa. Oppilaille jää kokemus, että jokaista soitinta tarvitaan, jotta saadaan aikaan kaunis kokonaisuus.

teksti MIILKA KAUKINEN, kuvat KIIA KEMPPAINEN

Näin uidaan kuusiasteisessa Jäämeressä, jonka etäisyys on enää 1000 kilometriä arktisen pysyvän merijään reunaan. Pohjoisnavalle on matkaa vielä 2000 kilometriä.

Meren toisella ”rannalla” on napajätikkö

Saariselän leirikoulun aikana 7A:n oppilaat kohtasivat pohjoisen luonnon monimuotoisuuden pienistä, suojaista taukopaikoista aina Jäämeren avoimiin rantoihin saakka.

Saariselän alueella Sivakkaojan laavu tarjosi rauhallisen, tai oppilaitten jutuista päätellen ei niin rauhallisen, hetken metsän keskellä ja tulen äärellä osana Urho Kekkonen kansallispuiston maisemia.

Leirikoulun aikana oppilaat tutustuivat pohjoiseen luontoon ja arktisiin olosuhteisiin myös Suomen rajojen ulkopuolella vierailamalla Pykeijassa (norjaksi Bugøynes) Pohjois-Norjassa. Jäämeren äärellä koettu fiilis ”maailman reunasta” karun luonnon keskellä, täydensi tunturialueen kokemuksia ja havainnollisti, miten pohjoinen luonto muuttuu metsistä ja tuntureista avaraksi arktiseksi merialueeksi.

Saariselkä on Pohjois-Lapissa sijaitseva laaja tunturialue ja matkailukeskus, johon kuuluu useita tuntureita kuten Kiilopää ja Kaunispää. Hiihtämällä tai vaeltaen tavoitetut tunturien laet tarjosivat seuraavan äärielämyksen. Näin lähelle pilviä Suomessa harvoin pääsee. Voi katsoa kauas – kirkkaalla säällä kymmenien kilometrien päähän.

7A piti leirikoulunsa Saariselällä huhtikuussa 2026

7B piti leirikoulun Saariselällä ennen pääsiäistä

9A:n ja 9B:n biologian leiri pidettiin UKK-kansallispuistossa syyskuussa 2025

7A-luokan oppilaiden kokemuksia Saariselän leirikoulusta

tekstit 7A-luokan oppilaiden matkapäiväkirjat

” Parhaita ja hauskipia asioita olivat pizzailat, reissu Pykeijaan, laskettelu sekä illat, joita vietimme kavereiden ja koko luokan kesken. Joka ilta lämmitimme myös saunaa ja osa kävi tunturipurossa. Pitkien hiihtolenkkien jälkeen oli mukavaa tulla takaisin leiripaikalle ja lepäämään. Bussimatkatkin olivat hauskoja, vaikkakin äänekkäitä. Leirikoulu oli hauska kokemus, joka myös paransi luokkamme yhteishenkeä.

Taimi

” Ensin hiihdimme hieman lyhyemmän matkan auringon loistaessa lumisolaan, jossa evästimme. Siellä myös pelasimme upottavassa lumihangesa lumisotaa kaikki yhdessä, ja voin kertoa, että tuli kuuma. Teimme laavulla myös teetä, josta läikytin puolet hankeen. Hups! Laavulta lähdimme hiihtämään metsiä pitkin laduttomalla hankikannolla. Se oli minulle tuttua puuhaa, ja pidän siitä kovasti. Loppumatka oli hieman tuskallista (vesi loppui ja oli tosi kuuma), mutta selvisimme maaliin!

Helena

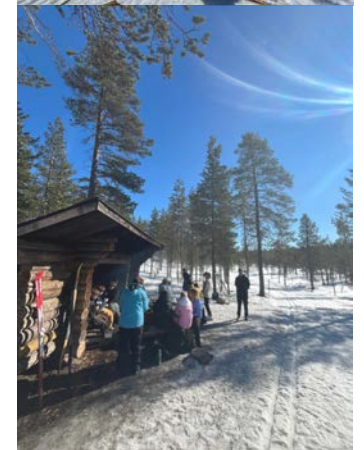
” Lempikohokohtani oli matka Pykeijaan, jossa kävimme Jäämeressä uimassa. Muistan pizzailat ja saunomisen, jonka jälkeen kävimme tunturipurossa puhlahtamassa. Laskettelu ja syöminen jäivät mieleeni. Oli kivaa ja aina oli jotain tekemistä tai no enemmin, koska ei tullut tylsää. Opin tuntemaan luokkalaisiani ja tutustumaan heihin paremmin. Leiristä jäi kiva tunnelma ja voisin mennä uudestaan.

Pihla

” Laavaaika oli pelkkää hauskanpitoa leveällä tunturipurolla, olimme lumisotaa, hypittiin lumi-kuoppia rantapenikkaan. Lähdimme sitten hiihtämään umpihankihiihtoa ylöspäin Ruijan polkua.

Kuva TIMO KARIJALAINEN

kuonnut MIIKA KAUKINEN

Oppilaskunta suunnitteli ja toteutti koulun kokoisen tietovisan

Oppilaskunta järjesti toukokuussa tietovisan luokille 1-8 hedelmistä, juureksista ja yrteistä yhteistyössä Oppilasravintola Timjamin kanssa. 1.-3.-luokkalaiset tiesivät esillä olleiden hedelmien oikeat nimet. 4.-6.-luokkalaiset pohtivat, miltä näyttävät esimerkiksi bataatti, palsternakka ja juuriselleri. 7.-8.-luokkalaiset yrittivät selvittää, millaisia ovat yleisimmät yrtit, kuten nokkonen, basilika, meirami ja sitruunamelissa. Juurespöytä ja yrittiesittely järjestettiin oppilasravintolassa, hedelmäpöytä tutustuttiin Pienten puolen aulassa.

Oppilaskunnan edustajat olivat jokaisella pisteellä auttamassa varsinkin pienimpiä arvuuttelijoita, joilta ei välttämättä kirjoittaminen vielä suju kovin helposti.

Opiskelijakunta tuo ideoita ja iloa arkeen

Opiskelijakunta on kuluneen lukuvuoden aikana rikastuttanut koulun arkea, vahvistanut yhteisöllisyyttä ja tuonut opiskelijoiden ääntä kuuluviin. Toiminnan ytimessä olivat niin arkea piristävät tempaukset kuin pitkäjänteinen vaikuttamistyö.

Virkistystoiminta näkyi lukuvuoden aikana monipuolisina teemaviikkoina ja tapahtumina: halipassit, teemapukeutumisviikko ja elokuuhavetki. Hyvinvointiviikolla koko koulu osallistui ulkoilupäivään, jossa opiskelijat suunnittelivat toisilleen ja pienemmilleen toiminnallisia rasteja. Joulukuussa opiskelijakunta toteutti perinteiset itsenäisyyspäivän tanssit uudistetulla ohjelmalla.

Idea monikulttuurisesta teemaruokaviikosta toteutui vapun alla, kun koko koulu sai syödä italialaista, meksikolaista, ranskalaista ja suomalaista ruokaa. Opiskelijakunta oli myös luokkienvälisen kevätturnauksen ja ysigaalan taustavoima. Tulevina haaveina ovat peilin, lautapelien lainauspisteen ja biljardipöydän hankkiminen lukiolle.

kuvat MIIKA KAUKINEN

Mustikassa oltiin tänä vuonna Pyynikinharjun maastossa.

Mustikan matka metsästä köksänluokkaan

teksti ELEA TULONEN, 6A & ELLEN ZACHEUS, 6A

Me kuudesluokkalaiset kävimme elokuussa metsässä yhteisvoimin koko köksänryhmän kanssa poimimassa mustikoita mustikkapiirakkaa varten. Aloitimme retken menemällä bussilla koululta Pyynikin metsään, jossa jokainen keräsi noin 2 dl mustikkaa. Retken aikana pieni sadekin yllätti, mutta emme antaneet sen häiritä. Mustikkapiirakkaa sitten leivottiin pimeään marraskuun puolella.

– Opettajan tavoitteena on, että vuoden päästä tällä samalla palsalla otsikkona on Puolukasta pöperöksi! Lämmintä kesää ja marjanpoiminnan iloa kaikille, kotitalousopettaja Heini Aalto toivottaa.

Kurun kiviretki

6B teki lokakuussa 2025 kiviretken Kuruun, joka tunnetaan harmaasta ja punaisesta graniitistaan ja pitkästä kiviteollisuuden historiasta. Retkellä tutustuttiin syväkivilajeihin, paikallisiin louhimoihin sekä jääkauden muovaamaan maisemaan, kuten siirtolohkareisiin ja pyöristyneisiin kiviin. Kuru tarjosi ympäristön ymmärtää, miten miljoonia vuosia vanha kallioperä syntyy, paljastuu ja päätyy osaksi rakennettua ympäristöä. Kurun graniittia on yllättävän monessa tampere-laisessa sillassa ja katujen kiveyksenä.

teksti MIIKA KAUKINEN kuva SAARA TORKKI

Sovittelutaitoa oppilaille

Koulussamme järjestettiin syyskuussa 2025 Verso-koulutus perusasteen 20 oppilaalle. Porukassa oli jatkavia ja uusia sovittelijoita luokilta 5–9. Mukana olivat myös koulun Verso-aikuiset, osa heistäkin konkareita, toiset taas tuoreita Verso-ohjaajia. Kouluttajana toimi **Laura Sirén** Suomen sovittelufoorumi ry:stä. Päivän aikana tutustuttiin sovittelun periaatteisiin ja oppilaat saivat harjoitella tapausesimerkkien avulla sovittelutyötä käytännössä. Sovittelemisiin!

teksti ANU KALLIOKOSKI, kuva MIIKA KAUKINEN

teksti ja kuva MIIKA KAUKINEN

Rynkeby-juoksu

Toukokuun tapahtuman tarkoituksena on, että lapset juoksevat lasten puolesta. Rynkeby on pohjoismaiden suurin hyväntekeväisyysjuoksu, jossa lapset juoksevat vakavasti sairaiden lasten hyväksi. Koululaiset juoksivat tai kävelivät n. 500 metrin mittaista reittiä tunnin ajan Vihiojanpuistossa. Juostujen kierrosten määrä merkittiin rannekkeisiin ja lasten sponsorit kuten sukulaiset maksavat ennalta sovittun summan kierrosten mukaan. Suomessa keräyskohteena on Aamu Säätiö, joka rahoittaa lasten syöväntutkimusta ja hoitojen kehitystä.

oppilastyöt, lukion toinen vuosikurssi

oppilastyöt, lukion ensimmäinen vuosikurssi

TAIDESUUNNAT

Oppilasravintola Timjamin kuulumisia 2025–2026

teksti ja kuvat MIIKA KAUKINEN

Vauhdikas syyslukukausi oppilasravintolassa

Oppilasravintolan toimintaa johtaa Tarja Korte yhdessä ammattitaitoisien tiiminsä kanssa.

– On ollut hienoa huomata, kuinka sujuvaa ja vuorovaikutteista yhteistyö oppilaiden, huoltajien, opettajien ja muun koulun henkilökunnan kanssa on ollut. Jo elokuussa olimme mukana Viinikala-Festeillä yhdessä koulun edustajien kanssa. Tapahtuma oli antoisa ja toi hyvää näkyvyyttä yhteiselle toiminnallemme. Lisäksi tapahtuma toi uusia asiakkaita oppilasravintolaan.

Oppilasruokailijoiden määrä on pysynyt korkealla tasolla.

– Olemme etuoikeutetussa asemassa, kun voimme tarjota ravitsevaa ja maittavaa kouluruokaa laadukkaista raaka-aineista. Ruoanvalmistuksessa korostuvat luomu korkealla käyttöasteella, kotimaisuus ja lähiruoan suosiminen, Korte kertoo.

– Keittiömme merkittävänä etuna on vahva omavalmistus. Yksilölliset erityisruokavaliot huomioidaan meillä päivittäin ja joustavasti.

Luomutuotteisiin ja niiden tuottajiin tutustuminen on ollut kulu-

Oppilasravintola Timjamin Luomutuottajien Wall of Fame löytyy nykyään ruokasalin seinältä. Kannattaa käydä katsomassa, mistä ruokamme oikeasti tulee.

neena vuonna keskeisessä roolissa, sillä Tarja on vastannut keittiön raaka-ainetilauksista. Uusien yhteistyökumppaneiden kanssa työskentely on ollut antoisa sekä syys- että kevätkaudella. Timjamissa on käytössä noin 80 erilaista luomutuotetta.

Kevätkausi yhteistyön ja tapahtumien sävyttämää

Kevätkausi käynnistyi perinteisesti tammikuun avoimien ovien päivällä yhteistyön merkeissä. Koululla vieraili noin 200 henkilöä, ja kiinnostus Timjamin toimintaan oli jälleen suurta. Vieraat saivat nauttia oppilasravintolassa luomupainotteista kouluruokaa, jonka maku keräsi runsaasti kiitosta.

– Kevään aikana toteutimme yhdessä oppilas- ja opiskelijakunnan kanssa useita teematapahtumia, jotka toivat mukavaa vaihtelua koulun arkeen. Myös jo perinteiksi muodostuneet viidesluokkalaisten olympialaiset sekä luokkien kevätretket rikastuttivat Timjamin toimintaa ja kouluuyhteisön yhteishenkeä.

Kuvat KIIRA KEMPPAINEN

Vanhempainyhdistyksen vuosi

Uusia tiimejä, yhteisiä askelia

teksti MERI PIKKARAINEN

Vanhempainyhdistyksestä lämmin tervehdys! Tänä vuonna on pistetty talle pohjaan ja perustettu uudet tiimit: toimisto-, markkinointi-, tapahtuma-, kerho- sekä jo pieneksi legendaksi muodostunut kaappitiimi, joka huolehtii termareista ja muusta tarpeistosta. Kaappitiimi yllätti heti alkuunsa ja sai vahtimestarin johdolla kaapin sijaan käyttömme ihan ikioman varaston.

Kauden aikana on jo ehditty järjestää ilmaisia **kerhoja** lapsille, ja samalla on aloitettu sääntöjen päivittäminen tähän päivään sopiviksi. Kokouskutsutkin kulkevat nykyään sutjakkaasti whatsappissa postiljoonin sijaan, joten ajan hengessä pysytään. Kauden yhtenä tavoitteena on luoda yhteistyötä koulun kanssa selkeää ja sujuvaa, jotta kenenkään ei tarvitse joka vuosi aloittaa alusta pohtimalla, mikä on yhdysvanhemman rooli, tai miten varainkeruu oikein toimii.

Rudolf Steinerin hengessä voisi todeta: "Yhteisö syntyy siitä, että ihmiset tekevät asioita yhdessä toistensa hyväksi." Kun pää, sydän ja kädet kulkevat yhdessä, syntyy yhteisö, jossa jokaisella on paikkansa ja juuri pienistä hetkistä rakentuu se arki, jota yhdessä jaamme.

Tämä aika on monelle meistä haastava, stressaava ja joskus pelottavakin. Silloin hymy käytävällä merkitsee paljon. Olisi hienoa, että mahdollisimman moni vanhempi löytäisi tästä koulusta oman paikkansa ja tavan osallistua, auttaa ja olla mukana elämäntilanteeseensa sopivalla tavalla.

Vanhempainyhdistys loi jälleen upean Vappuriehän

teksti JASMIN KAILIO

Tänäkin vuonna kevättä juhlistettiin Vappuriehassa ja tällä kertaa lapsille ja perheille tarjottiin elämyksellisiä yhteisiä hetkiä steinerpedagogiikasta tutun taideperustaisuuden ja kokemuksellisuuden kautta.

Itseilmaisun, osallisuuden ja tarinan voima olivat läsnä sekä sadutuksessa että lapsille vauhdikasta ohjelmaa tarjonneessa keväisessä tarinapolkutehtävässä. Värikkäimmät vapun juhlijat saivat leikkimielisessä Asukisassa tunnustusta juhlapukeutumisestaan.

Luovuuteen, itse tekemiseen ja jaettuun kokemukseen kävijöitä rohkaisivat osallistavan taiteen ja lastenkulttuurin ammattilaiset Gaija Circus ry:ltä sekä kupladiscossa yleisöä villiin tanssiin kutsunut DJ Karkki-Kerttu.

Luokkien tarjonta oli jälleen kerran runsasta, ja paikan päältä sai kotiinsa vehreyttä, herkkumahaan täytettä ja momentista jännitystä esimerkiksi onginnan ja onnenpyörän myötä.

Mukana tapahtumassa toki myös lasten kestopuosit eli suloiset ponit.

Tapahtumia järjestämään toivotaan lämpimästi mukaan lisää innokkaita vanhempia, ideoisijoita ja apukäsiä, jotta voisimme luoda yhdessä lisää vuodenvierästä juhlistavia yhteisiä elämyksiä.

Kuvat ANU-PAULIINA VITVALA

Kuva ELINA KURIEMMÄKI

Yhdysvalloista

Ryhmä amerikkalaisia rehtoreita kävi tutustumassa suomalaiseseen koulutusjärjestelmään. He halusivat vierailla myös Tampereen steinerkoulussa. Tavanomaisen koulukierroksen lisäksi he keskustelivat rehtori Jari Hildénin kanssa aikamme suurimmista kasvatustahteista niin meillä kuin Yhdysvalloissa.

Japanista

Japanilaiset opetusalan opiskelijat tutustuivat suomalaiseseen koulutusjärjestelmään kunnianhimoisella ohjelmalla. Tavoitteena on kattaa vierailuilla suomalaisen lapsen koko kasvatustien aina päiväkodista lukioon ja ammattilliseen koulutukseen ja korkeakouluihin asti. Vieraat ovat aina halunneet steinerkoulun mukaan ohjelmaansa.

Saksasta

Saksalais-suomalainen vaihtoprojekti Freie Waldorf Schule Karsruhen kanssa on ollut käynnissä kolme vuotta. Olemme saaneet saksalaisen opiskelijaryhmän vieraaksemme syksyisin ja vastaavasti vierailleet keväisin Karlsruheissa.

Vastavierailulle Saksaan

Lukiolaisemme tutustuivat paikalliseen kulttuuriin ja kouluelämään sekä viettivät aikaa yhdessä. Vierailu kouluun tarjosi kokemuksen erilaisesta koulukulttuurista, jossa ei käytetty puhelimia tai tietokoneita. Ryhmä vietti aikaa yhdessä pelaamalla lasersotaa, käymällä Heidelbergissä, nauttimalla piknikistä ja tutustumalla kaupunkiin.

kuva VESA SÄDEKOSKI

Taidekoulu Tuulikellossa on helppo harrastaa musiikkia

Steinerkoulun opettajien ja vanhempien yhdessä perustama Taidekoulu Tuulikello on toiminut jo 35-vuotta koulun yhteydessä tarjoten mukavan tavan harrastaa musiikkia koulupäivän jälkeen. Menneenä vuonna oppilaita oli lähes sata, mikä kertoo musiikin vahvasta asemasta harrastustoiminnassa.

Lapset rakastavat musiikkia ja kun sitä vielä pääsee itse tuottamaan, on nautinto sitäkin suurempi. Hyvien opettajien lempeässä ohjauksessa taidot kehittyvät kuin huomaamatta vuosien myötä.

Tänä lukuvuonna opetustarjonta on ollut laajaa: eskarin muskarit, soitinkarusellit, piano-, kitara-, viulu-, saksofoni-, klarinetti- kantele-, ukulele-, sello- ja rumputunnit. Isommille on ollut myös bänditarjontaa sekä bändisoittimien ohjausta.

Uutena on ollut kevätkaudella erityisryhmien opetusta, josta on vastannut uusi opettajamme ja

toimistotyöntekijämme Karoliina Lehtinen. Ensi syksynä hän aloittaa Huringissa myös **usia muskareita** vauvaikäisistä alkaen.

Synkkä pilvi toiminnan yllä on taiteen perusopetuksen uusi lakiluonnos, joka hämmästyttävää kyllä, saattaa vaarantaa taidekoulujen toimintaa. Lakiluonnos oli toukuussa eduskunnassa ja nyt pitäisi pitää kovaa ääntä lasten harrastustoiminnan turvaamiseksi jatkossakin. Vaikuta, jos suinkin pystyt!

Kiitos kaikille menneestä vuodesta ja oikein hyvää kesää!

Tuulikellon toiminnanjohtaja
Vesa Sädekoski
ja koko Tuulikellon väki

taidekoulutuulikello.fi

Työajat 2026–2027

Syyslukukausi 6.8. – 18.12.2026

Syysloma vk 42, 12.–6.10.2026

Joululoma 19.12.2026–10.1.2027

Syyslukukauden päätös pe 18.12.2026

Kevätlukukausi 11.1.2027 – 5.6.2027

Lauantai 23.1.2027 avoimet ovet

Talviloma vk 9, 1.–5.3.2027

Pääsiäisloma 25.–29.3.2027

Helatorstai 6.5.2027

Perjantai 7.5.2027 (vapaa)

Kevätlukukauden päätös la 5.6.2027

